

Nr 1077

Av herr **Eskel m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 185, angående riktlinjer för en aktiv lokaliseringspolitik m. m.

(Lika lydande med motion nr 883 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 185 angående riktlinjer för en aktiv lokaliseringspolitik har föreslagits att de lokaliseringpolitiska stödåtgärderna i första hand skall inriktas på det geografiska område, där investeringsfonderna nu kan tas i anspråk i lokaliseringssyfte. Detta område omfattar de fyra nordligaste länen samt Hälsingland, norra delen av Kopparbergs län, nordvästra Värmland, Dalsland och norra Bohuslän och benämnes det norra stödområdet.

Mot departementschefens motivering för ett sammanhängande stödområde av ungefär angiven omfattning finns intet att erinra. Tvärtom synes det vara synnerligen välmotiverat att inom detta samlade område med vikande sysselsättningsvolym främst på grund av rationalisering inom skogsbruket och nedläggandet av småjordbruk icke utesluta orter, som kan bedömas ha för närvarande tillfredsställande sysselsättningsförhållanden.

När det emellertid gäller gränsdragningen för det norra stödområdet, kan det dock ifrågasättas, om det kan vara lämpligt att alltför hårt följa de nuvarande gränserna för investeringsfondernas ianspråktagande i lokaliseringpolitiskt syfte. Detta skulle exempelvis för Värmlands läns vidkommande innebära, att Hagfors stad och Munkfors köping skulle komma att ligga omedelbart utanför stödområdet, vilket från de synpunkter, som varit vägledande för departementschefen vid ställningstagandet beträffande det norrländska kustområdet, måste vara helt otillfredsställande.

Varje gränsdragning, som här kan komma i fråga, är naturligtvis vanskelig, och den i propositionen föreslagna torde icke vara avsedd att vara alltför hårt bindande. Då emellertid såväl i sammandraget av propositionens huvudsakliga innehåll (s. 2) som i den allmänna bakgrunden (s. 174) och i lokaliseringspolitikens utformning (s. 187) det norra stödområdet närmare angivits kan gränsdragningen måhända tolkas såsom bindande, åtminstone vid försöksperiodens början. Det torde fördenskull vara önskvärt, att riksdagen uttalar, att gränserna för detta område icke bör i detalj fastställas, utan att det får ankomma på Kungl. Maj:t att efter närmare prövning fastställa det norra stödområdets omfattning.

Med åberopande av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att gränserna för det norra stödområdet må fastställas av Kungl. Maj:jt efter närmare prövning och gälla för den del av försöksperioden, som vid varje tidpunkt bedömes lämplig för att kunna ernå bästa möjliga effekt av de samlade lokaliseringspolitiska åtgärderna.

Stockholm den 24 november 1964

Arvid Eskel

Karl-Gust. Andersson

Viola Sandell

G. Eskilsson